

تریاز چیست؟

تریاز از کلمه ی فرانسوی trier به معنی جدا کردن و سوا کردن گرفته شده و به زمانی بر می گردد که در جنگ، بیماران بدحال را از کسانی که می توانستند به نبرد بازگردند جدا می کردند.

تریاز در بخش اورژانس یکی از مسائل بسیار حائز اهمیت است و در فرایند ارائه خدمات اورژانسی تاثیر بسیار دارد، تا جایی که با تریاز در مواقعی می توان جلوی آسیب های جدی فیزیکی و روانی بیمار را گرفت و حتی در مواقعی مانع مرگ حتمی او شد.

تریاز به معنی دسته بندی بیماران پذیرش شده در اورژانس بوده و با تشخیص بیماری متفاوت است.

هر بیماری که وارد بخش اورژانس می شود، بایستی در حوزه مشترک و در فضای تریاز توسط پرستار تریاز مورد ارزیابی قرار گیرد و بر اساس یافته های بالینی، سطح تریاز بیمار تعیین می گردد.

پرستار تریاز ارزیابی بیمار را به صورت سریع و دقیق انجام می دهد و سطح تریاز بیمار را بر اساس اطلاعات دریافتی و تجارب حرفه ای تعیین می کند، که نشان دهنده شرایط بیمار و تعداد خدمات و تسهیلات مورد نیاز وی می باشد.

انواع سطوح تریاز:

سطح ۱ تریاز:

در این سطح بیمار در حال مرگ است و نیاز به اقدام فوری و بی درنگ دارد، بنابراین پزشک اورژانس باید از لحظه حضور بیمار در بخش اورژانس بر بالین وی حضور داشته باشد.

سطح ۲ تریاز:

در این مرحله نیاز به اقدام فوری برای بیمار است و در واقع بیمار نمی تواند منتظر بماند. وضعیت جسمانی بیمار وخیم است و هر لحظه ممکن است نیاز به احیاء قلبی _ تنفسی پیدا کند. در این سطح نیازی به حضور سریع پزشک اورژانس بر بالین بیمار نیست و پرستار مربوطه می تواند پیش از حضور پزشک اورژانس، تشخیص ها و اقدامات اولیه را برای بیمار انجام دهد.

سطح ۳ تریاز:

در این مرحله بیمار از شرایط وخیمی برخوردار نیست و سرعت عمل برای ارائه خدمات تشخیصی و درمانی به این بیماران در اولویت اصلی دستورالعمل های اورژانس قرار ندارد.

سطح ۴ تریاز:

بیماران در این سطح تریاز معمولاً خدمات سرپایی دریافت می کنند و پس از آن از اورژانس ترخیص می شوند. این بیماران نیاز به انجام اقدام اورژانسی ندارند و می توانند منتظر بمانند.

سطح ۵ تریاز:

بیمار سطح ۵ خدمات مورد نیاز خود را که اغلب شامل معاینه می باشد، دریافت می کند و ترخیص می شود و نیاز به اقدام و رسیدگی اورژانسی ندارد و می تواند منتظر بماند.





دانشگاه علوم پزشکی کردستان
بیمارستان سینا کامیاران

پمفلت آموزشی تریاژ در اورژانس

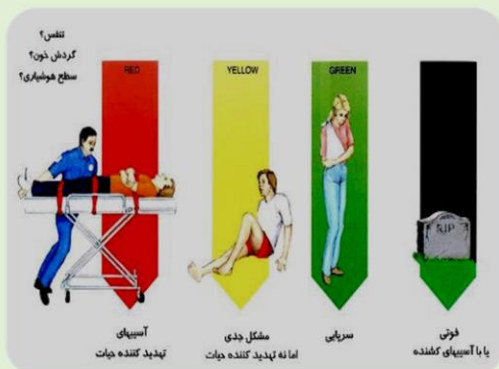
واحد پرستاری آموزش و پیگیری بیمار

بازنگری سال ۱۴۰۳

منبع: دستورالعمل کشوری تریاژ



آموزش بیشتر در



دسته بندی تریاژ بیماران بر اساس رنگ :

سبز :

بیمار با وضع قابل تحمل که نیاز به درمان فوری ندارد، ولی باید زیر درمان اورژانسی قرار گیرد

زرد :

بیمار با وضعیت نسبتاً وخیم که بنا به شرایط اتاق اورژانس می تواند در حالت انتظار قرار گیرد

قرمز :

بیمار با حال وخیم که توان انتظار ندارد یا طول کشیدن دخالت های پزشکی برایش خطر مرگ به دنبال دارد

آبی :

وضعیت بیمار آن قدر وخیم است که رو به مرگ است و بدون کمک های اورژانسی کم تر از ۳۰ دقیقه زنده می ماند

سیاه :

بیمار، فوت شده یا قابل احیاء نیست و باید به سرد خانه منتقل شود